

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 169.681 van 2 april 2007
in de zaak A. 182.052/XIV-28.772.**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat V. VEREECKE,
 kantoor houdende te 8310 ASSEBROEK (BRUGGE),
 Baron Ruzettelaan 178

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door
de minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX op 27 maart 2007 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 14 maart 2007 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard;

Gelet op de beschikking van 29 maart 2007 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 29 maart 2007 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 2 april 2007 om 11.00 uur;

Gehoord het verslag van staatsraad C. ADAMS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die loco advocaat V. VEREECKE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van adjunct-auditeur R. VERCRUYSEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat er uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Overwegende dat de verzoekende partij met betrekking tot de derde voorwaarde aanvoert dat de verzoekende partij door de dreiging van een terugkeer naar het land van herkomst met de nadelige gevolgen op familiaal en medisch vlak, dit laatste qua verzorging en opvolging, wordt geconfronteerd, dat HIV-besmetting en syfilis levensbedreigende ziektes zijn en derhalve een moeilijk te herstellen ernstig nadeel vormen, dat de terugkeer naar Nigeria of Kameroen “medisch tegenaangewezen” is en derhalve een moeilijk te herstellen ernstig nadeel vormt, dat alleen al het verlaten van België negatieve gevolgen heeft, met name het verwijderd worden van haar broer en het verlaten van medische begeleiding en dat de vrijheidsberoving een moeilijk te herstellen ernstig nadeel vormt vermits deze beslissing nadelige effecten heeft;

2.2. Overwegende dat uit het administratief dossier blijkt - en de verzoekende partij bevestigt - dat haar op 31 januari 2007 een bevel om het grondgebied te verlaten werd betekend, waartegen de verzoekende partij geen beroep tot nietigverklaring noch een vordering tot schorsing heeft ingesteld; dat er aldus een uitvoerbaar en zelfs definitief bevel om het grondgebied te verlaten bestaat, zodat een eventuele schorsing van de thans bestreden beslissing de rechtstoestand van de verzoekende partij niet kan wijzigen en haar in wezen geen nut kan opleveren; dat de bestreden beslissing geen bevel om het grondgebied te verlaten bevat en dat het voorgehouden nadeel precies betrekking heeft op de gevolgen van een bevel om het grondgebied te verlaten; dat, ten overvloede, blijkt dat de verzoekende partij na de verwerping van haar asielaanvraag op 16 juli 2003 op onwettige wijze in het land is gebleven en slechts op 19 december 2006 een eerste aanvraag om machtiging tot verblijf heeft ingediend, echter met opgave van een valse identiteit en nationaliteit die zij ook voor haar asielaanvraag had gebruikt; dat het voorgehouden nadeel dat zou bestaan in de terugkeer naar Kameroen derhalve een gevolg is van de eigen onwettige handelwijze van de verzoekende partij, die niettegenstaande de voornoemde uitvoerbare beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 juli 2003, gedurende meer dan drie jaar een onwettige verblijfstoestand in stand hield;

Overwegende dat de verzoekende partij sedert 31 januari 2007 wordt vastgehouden, zodat de vrijheidsberoving evenmin een gevolg van de bestreden beslissing is;

Overwegende dat derhalve niet is voldaan aan de derde schorsingsvoorwaarde; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op twee april tweeduizend en zeven, door :

de HH. C. ADAMS,

M. MILOJKOWIC,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. MILOJKOWIC.

C. ADAMS.